

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

II. ÚS 130/2026-29

Ústavný súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu Petra Molnára (sudca spravodajca) a sudcov Petra Straku a Ľuboša Szigetiho v konaní podľa čl. 127 Ústavy Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti sťažovateľky [REDAKOVANÉ], zastúpenej JUDr. Marekom Tkáčom, advokátom, Námestie sv. Martina 39, Lipany, proti rozsudku Najvyššieho správneho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 2Svk/25/2024 z 25. júna 2025 takto

r o z h o d o l :

Ústavnú sťažnosť **o d m i e t a .**

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavná sťažnosť sťažovateľky a skutkový stav veci

1. Sťažovateľka sa ústavnou sťažnosťou doručenou ústavnému súdu 16. októbra 2025 domáha vyslovenia porušenia základného práva na súdnu a inú právnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“), práva na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“), práva vlastníť majetok podľa čl. 20 ústavy a práva na ochranu majetku podľa čl. 1 ods. 1 Dodatkového protokolu k dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dodatkový protokol“) rozsudkom Najvyššieho správneho súdu Slovenskej republiky (ďalej aj „kasačný súd“, „NSS“ alebo „najvyšší správny súd“) sp. zn. 2Svk/25/2024 z 25. júna 2025 (ďalej len „napadnutý rozsudok“). Napadnutý rozsudok navrhuje zrušiť, vec vrátiť najvyššiemu správne súdu na ďalšie konanie a priznať náhradu trov konania pred ústavným súdom.

2. Sťažovateľka podala Správne súdu v Košiciach (ďalej len „správny súd“) správnu žalobu, ktorou sa domáhala zrušenia rozhodnutia Okresného úradu Košice, odboru opravných prostriedkov so sídlom Komenského 52, Košice (ďalej len „žalovaný“), č. OU-KE-OOP5-2020/012463/SUC, sp. zn. Xo 1/2020 z 6. februára 2020, ako aj rozhodnutia Okresného úradu Košice, katastrálneho odboru ako prvostupňového orgánu č. X-156/2019-Kol z 18. novembra 2019 a vrátenia veci prvostupňovému orgánu na ďalšie konanie. Správna žaloba bola zamietnutá. Proti rozhodnutiu správneho súdu sťažovateľka podala kasačnú sťažnosť, ktorá bola zamietnutá napadnutým rozsudkom najvyššieho správneho súdu.

3. Správnu žalobou sťažovateľka napadla rozhodnutia Okresného úradu Košice, katastrálneho odboru a žalovaného, ktorými bolo rozhodnuté o podaní sťažovateľky označenom ako „*Výzva na navrátenie vlastníckeho práva a návrh na opravu chyby v katastrálnom operáte*“ z 18. júla 2019 v spojení s podaním z 15. októbra 2019, ktorými sťažovateľka, ako uvádza, vyzvala na vrátenie vlastníckeho práva a zároveň podala návrh na opravu chyby v katastrálnom operáte. Dôvodom podania sťažovateľky bolo, že rozsudkom Okresného súdu Košice II č. k. 20C/591/2015-172 z 24. novembra 2017 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Košiciach č. k. 11Co/114/2018-255 z 15. mája 2019 bola povolená obnova konania vedeného Okresným súdom Košice II pod sp. zn. 18C/154/2012 (ktorým došlo k určeniu vlastníckeho práva mesta Košice k dotknutým pozemkom), a to na základe rozsudku Európskeho súdu pre ľudské práva (ďalej aj „ESLP“) č. 25132/13 z 9. júna 2015, právoplatného 9. septembra 2015.

4. Rozsudok ESLP bol vydaný v nadväznosti na kasačného rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) na základe mimoriadneho dovolania generálneho prokurátora. Rozhodnutím najvyššieho súdu boli zrušené predchádzajúce rozhodnutia, ktorými bola zamietnutá žaloba mesta Košice o určenie vlastníckeho práva voči sťažovateľke.

5. Sťažovateľka svoje podanie adresované Okresnému úradu Košice, katastrálnemu odboru odôvodnila tým, že rozsudok o určení vlastníckeho práva stratil právoplatnosť jej odložením priamo zo zákona podľa § 415 ods. 2 Civilného sporového poriadku [(ďalej aj „CSP“); povolením obnovy konania], teda neexistuje právny titul, na základe ktorého by malo byť vlastnícke právo k dotknutým pozemkom zapísané v prospech mesta Košice, a pripojila už označené rozhodnutia súdov.

6. Okresný úrad Košice, katastrálny odbor dospel k záveru, že nie je daný dôvod na vykonanie navrhovanej opravy (opätovný zápis vlastníckeho práva sťažovateľky k dotknutým pozemkom), a jej návrh zamietol. Proti rozhodnutiu sťažovateľka podala odvolanie. Žalovaný zamietol jej odvolanie a potvrdil rozhodnutie Okresného úradu Košice, katastrálneho odboru, keďže dospel k záveru, že nie sú splnené podmienky na opravu chyby podľa zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 162/1995 Z. z. o katastri nehnuteľností a o zápise vlastníckych a iných práv k nehnuteľnostiam (katastrálny zákon) v znení neskorších predpisov (ďalej len „katastrálny zákon“).

II.

Argumentácia sťažovateľky

7. Sťažovateľka je toho názoru, že nedostala od NSS ústavne akceptovateľné odpovede na námietky artikulované v kasačnej sťažnosti. Závery NSS (v bodoch 36 až 45 napadnutého rozsudku) boli podľa jej názoru zjavne neodôvodnené a arbitrárne, preto sú z ústavného hľadiska neospravedliteľné a neudržateľné. Cituje relevantné ustanovenia ústavy, dohovoru, dodatkového protokolu, katastrálneho zákona, správneho poriadku, Civilného sporového poriadku a Správneho súdneho poriadku a argumentuje, že Okresný úrad Košice, katastrálny odbor a žalovaný sa týmito ustanoveniami nespravovali, pričom nezistili skutočný stav veci a vec nesprávne právne posúdili. Kasačný súd podľa sťažovateľky arbitrárne posúdil čl. 46 ods. 1 dohovoru o viazanosti štátu právoplatným rozsudkom ESLP a arbitrárne neprihliadol pri svojom rozhodovaní na to, že Slovenská republika je rozsudkom ESLP č. 25132/13 z 9. júna 2015 viazaná, hoci to sťažovateľka

namietala. Nevyjadril sa ani k námietke sťažovateľky, že podľa § 415 ods. 1 CSP došlo aj k odloženiu vykonateľnosti rozsudku o určení vlastníckeho práva. Najvyšší správny súd posudzoval iba odloženie právoplatnosti a neposudzoval (rovnako ako Okresný úrad Košice, katastrálny odbor a žalovaný) odloženie vykonateľnosti.

8. Sťažovateľka poukazuje na bod 36 napadnutého rozsudku, v ktorom sa s ňou NSS stotožnil v tom, že oprava chyby v katastrálnom operáte má iba evidenčný charakter a správny orgán nie je oprávnený skúmať spôsobilosť listín na zápis v rámci konania o oprave chyby v katastrálnom operáte, preto podľa jej názoru nemožno zastávať názor, že rozhodnutie Okresného úradu Košice, katastrálneho odboru č. X-101/2015-Kol z 15. júna 2015 je smerodajné pre rozhodnutie vo veci, keďže je nezákonné, arbitrálne a bez súhlasu sťažovateľky ako vlastníka s prevodom nehnuteľnosti. Sťažovateľka nesúhlasí s najvyšším správnym súdom, že otázka namietaných chýb bola právoplatne vyriešená v roku 2015 v konaní o oprave chyby, keďže správny orgán bol a je povinný v súlade s § 59 ods. 1 a ods. 2 písm. a) a d) katastrálneho zákona kedykoľvek sa zaoberať opravou chybných údajov katastra, zvlášť v prípade, ak vznikli jeho činnosťou, bez ohľadu na to, že ich už v minulosti posudzoval.

9. Sťažovateľka poukazuje na svoje námietky, že rozhodnutie Okresného úradu Košice, katastrálneho odboru č. X-101/2015-Kol z 15. júna 2015 je nesprávne, nezákonné a nepredstavuje žiadnu prekážku právoplatne rozhodnutej veci, preto bolo povinnosťou správnych orgánov sa touto námietkou zaoberať, ako aj námietkou rozporu rozsudku o určení vlastníckeho práva s údajmi katastrálneho operátu (rozsudok nevychádzal z platných údajov katastra – vychádzal z nesprávnych parcelných čísel, výmer, listu vlastníctva a bez určenia registra), ktorej mal správny súd a najvyšší správny súd vyhovieť, čím je jeho rozhodnutie v tejto časti zjavne neodôvodnené a arbitrálne. Rovnako namieta záver NSS v bode 39 k námietke straty záväznosti rozsudku o určení vlastníckeho práva z roku 2013, že tento bol v čase zápisu vlastníckeho práva v prospech mesta Košice záznamu schopnou listinou.

10. Sťažovateľka poukazuje na to, že bolo povinnosťou nielen správnych orgánov, ale aj správneho súdu a NSS zaoberať sa námietkami týkajúcimi sa rozporu medzi označením listu vlastníctva vo výroku rozsudku a údajmi katastrálneho operátu, ako aj nesprávnosťou zápisu vlastníckeho práva k nehnuteľnosti v prospech mesta Košice, ktorá vôbec nebola predmetom rozsudku o určení vlastníckeho práva doplnenom v konaní č. X-101/2015-Kol. Tvrdí, že rozsudok nevychádzal z platných údajov katastra a na jeho základe nemohol byť vykonaný záznam, čo mal katastrálny odbor napraviť opravou chyby v katastrálnom operáte. Vytýka konajúcim orgánom, že sa nezaoberali listinami (rozsudok z pôvodného konania o zamietnutí žaloby mesta Košice, rozsudok ESLP, rozsudok o povolení obnovy konania). Podľa jeho názoru NSS (a predtým konajúce orgány) nezohľadnili § 35 ods. 1 prvú vetu katastrálneho zákona, čím vec nesprávne právne posúdili (keďže sťažovateľka okrem opravy chyby v katastrálnom operáte iniciovala aj vrátenie vlastníctva).

11. Konajúce orgány nedôvodne neaplikovali § 415 ods. 1 CSP a nesprávne aplikovali § 415 ods. 2 CSP, čím porušili právo sťažovateľky na spravodlivé súdne konanie. Dôvodí, že právoplatnosťou rozsudku o povolení obnovy konania sa odložila právoplatnosť a vykonateľnosť rozsudku, avšak konajúce orgány túto námietku posúdili arbitrálne, keď rozsudok o určení vlastníckeho práva považovali naďalej za záznamu schopnú listinu. Sťažovateľka sa nestotožňuje s najvyšším správnym súdom, že právoplatnosťou rozsudku o povolení obnovy konania toto rozhodnutie

nevyvolalo žiadne hmotnoprávne následky vo vzťahu k rozsudku o určenie vlastníckeho práva, resp. nezakladá nový právny stav, ktorý by bolo potrebné zosúladiť s údajmi katastra.

12. Najvyšší správny súd sa nesprávne a arbitrárne vysporiadal s rozsudkom ESLP, keď nezohľadnil, že najvyšším súdom bol v dovolacom konaní porušený čl. 6 dohovoru a že zo strany ESLP došlo k uznaniu a vysloveniu záväzného právneho názoru pre Slovenskú republiku, že medzi sťažovateľom a mestom Košice bola vec vedená Okresným súdom Košice II pod sp. zn. 24C/41/2008 právoplatne skončená. Ak by NSS spravodlivo prihliadol na závery ESLP, nevyslovil by podľa sťažovateľky arbitrárny právny názor v bodoch 40 až 43 napadnutého rozsudku.

13. Za arbitrárne sťažovateľka považuje aj zistenie NSS, že najvyšší súd vyhovel mimoriadnemu dovolaniu generálneho prokurátora podanému proti právoplatnému rozsudku odvolacieho súdu o určenie vlastníctva pozemkov sťažovateľke, keďže v konaní vedenom pod sp. zn. 24C/41/2008 bola žaloba mesta Košice o určenie vlastníckeho práva zamietnutá a vlastnícke právo mala sťažovateľka už od roku 2004 (prevod vlastníckeho práva k nehnuteľnostiam v prospech sťažovateľky v konkurznom konaní), čo uznal aj ESLP.

14. Podľa názoru sťažovateľky v závere rozsudku ESLP o porušení čl. 6 dohovoru (uznesením v dovolacom konaní) nekorešponduje arbitrárny názor NSS, že najvyšší súd nepostupoval *contra legem* len preto, že zákon takýto mimoriadny opravný prostriedok pripúšťa. Zo strany najvyššieho súdu došlo k nespravodlivému zrušeniu rozhodnutí nižších súdov v dovolacom konaní, na čo mal najvyšší správny súd prihliadnuť. Poukazuje na uznesenie sp. zn. IV. ÚS 261/2021 (konajúci všeobecný súd je povinný rešpektovať právny názor ESLP bez ohľadu na štádium konania). Ďalej poukazuje na prekážku právoplatne rozhodnutej veci medzi sťažovateľkou a mestom Košice uznanú ESLP, a tento názor je NSS povinný rešpektovať. Napadnutý rozsudok najvyššieho správneho súdu považuje za zjavne riadne neodôvodnený a arbitrárny, keďže nezohľadňuje túto skutočnosť.

15. Podľa názoru sťažovateľky najvyšší správny súd mal prihliadnuť na skutočnosť, že rozsudok, ktorým súd povolil obnovu konania vo veci sp. zn. 18C/154/2012, má za následok, že verejná listina (rozsudok), na základe ktorej bol vykonaný zápis vlastníckeho práva v prospech mesta Košice, stratila v súlade s § 415 ods. 1 a 2 CSP právoplatnosť, resp. záväznosť a konštitutívny účinok, ako aj samotnú vykonateľnosť, a nemohla zostať titulom pre zotrvanie zápisu vlastníckeho práva k pozemkom v prospech mesta Košice a má byť obnovený stav v katastrálnom operáte pred zápisom vlastníckeho práva v prospech mesta Košice.

16. Poukazuje na chyby, ktoré spôsobili Okresný úrad Košice, katastrálny odbor a Okresný súd Košice II v rozsudku o určenie vlastníckeho práva a dosiaľ ich neopravili, pričom oprava chyby v katastrálnom operáte má iba čisto evidenčný charakter a správny orgán nebol oprávnený, hoci tak učinil, skúmať spôsobilosť verejnej listiny (rozsudku Okresného súdu Košice II sp. zn. 18C/154/2012-260) na zápis v rámci konania o oprave chyby v katastrálnom operáte pod č. X-101/2015-Kol (sťažovateľka v tejto súvislosti poukazuje na rozsudok najvyššieho súdu 6Sžo/126/2008), čím dopĺňal rozsudok sp. zn. 18C/154/2012 arbitrárnym rozhodnutím Okresného úradu Košice, katastrálny odbor č. X-101/2015-Kol bez súhlasu sťažovateľky.

17. Sťažovateľka dôvodí, že rozhodnutie vydané v konaní o oprave chyby (X-101/2015-Kol) nie je prekážkou právoplatne rozhodnutej vecí, ako nesprávne uviedol žalovaný a s čím sa nesprávne stotožnili správny súd a najvyšší správny súd, a to aj z dôvodu, že v tom čase neboli známe nové

skutočnosti a nové dôkazy (existencia právoplatného rozsudku ESLP a právoplatného rozsudku o povolení obnovy konania).

18. Sťažovateľka v kasačnej sťažnosti namietala, že v konaní sa malo skúmať, či sa podstatne zmenil skutkový stav oproti konaniu č. X-101/2015 [poukazujúc na § 59 ods. 1 a ods. 2 písm. a) a d) katastrálneho zákona]. Keďže však žalovaný nezastavil konanie [dôvodom na zastavenie konania podľa § 30 ods. 1 písm. i) správneho poriadku je zistenie, že nedošlo k zmene skutkového stavu a v tej istej veci sa právoplatne rozhodlo], musel byť toho názoru, že skutkový stav sa podstatne zmenil, a preto sa mal riadne zaoberať odvolaním sťažovateľky, čo sa týka nesúladu rozsudku o určení vlastníckeho práva s údajmi v katastrálnom operáte, nezákonného zápisu vlastníckeho práva k pozemku parc. č. [REDAKOVANÉ]. K tejto námietke vyslovil NSS podľa sťažovateľky arbitrárny právny názor v bode 36, 37 a 38. Konajúce orgány neprihliadli na to, že jednotlivé listinné dôkazy (verejné listiny) sa stali súčasťou katastrálneho operátu (poukazujúc na § 35 ods. 1 katastrálneho zákona – povinnosť vykonať záznam do katastra aj bez návrhu). Poukazuje tiež na to, že tieto rozhodnutia boli pre správny orgán právne záväzné, preto je arbitrárny názor v bode 43 napadnutého rozsudku. Návrh sťažovateľky na vrátenie vlastníckeho práva k pozemku a na opravu chyby v katastrálnom operáte mal správny orgán vyhodnotiť ako podnet na vykonanie záznamu, keďže predložením verejných listín (rozsudkov) preukázateľne došlo k zmene právnych vzťahov zodpovedajúcich údajom katastra, a ako podnet na opravu chyby v katastrálnom operáte, zvlášť v prípade, že rozsudok o určení vlastníckeho práva sa nedotýkal pozemku, parc. č. [REDAKOVANÉ] k. ú. [REDAKOVANÉ] patriaceho sťažovateľke, a tento rozsudok z 26. februára 2013 bol v konaní č. X-101/2015- Kol doplnený arbitrárnym rozhodnutím okresného úradu z 15. júna 2015, na ktoré nesprávne poukázal NSS, a v rozpore s rozsudkom o určení vlastníckeho práva bol zapísaný na list vlastníctva v prospech mesta Košice. Sťažovateľka argumentuje, že na túto námietku mal NSS reflektovať a prihliadnuť na ňu a nielen sa vyjadriť, že „... *nadväzujúc na obsah sťažnostných bodov konštatuje, že otázka namietaných chýb rozsudku o určení vlastníckeho práva z roku 2013 nekorelujúcich so stavom údajov v katastri bola právoplatne vyriešená v roku 2015 v konaní o oprave chyby*“.

19. Keďže došlo k strate právoplatnosti a vykonateľnosti rozsudku o určení vlastníckeho práva, podľa sťažovateľky bola namieste aplikácia § 36a ods. 2 písm. a) a b) a ods. 5 katastrálneho zákona.

20. Sťažovateľka nesúhlasí s názorom NSS v bode 44, keďže NSS neprihliadol ani na námietku, že žalovaný a správny súd sa nezaoberali dôvodmi odvolania sťažovateľky pre údajnú prekážku právoplatne rozhodnutej veci, hoci záznam v katastri má len deklaratórne účinky a neprihliadol na stratu právoplatnosti, resp. záväznosti a konštitutívneho účinku a vykonateľnosti rozsudku, čím absolútne zaniklo právo priznané Mestu Košice.

21. Sťažovateľka zastáva názor, že žalovaný mal vec vrátiť prvostupňovému správne orgánu, a nie zmeniť skutkový stav oproti skutkovému stavu zistenému prvostupňovým orgánom (hoci podľa výroku napadnutého druhostupňového rozhodnutia sa tento nemal meniť, pričom sa zmenil), a umožniť sa k nemu sťažovateľovi v konaní vyjadriť. Žiaden zákon neumožňuje bez súhlasu vlastníka rozhodnutím o oprave chyby odňať vlastnícke právo vlastníkovi. Je povinnosťou správneho orgánu kedykoľvek napraviť ním zapríčinený protiprávny stav, a to aj v rámci opravy chyby v konaní, čo mal skonštatovať aj najvyšší správny súd.

22. Najvyšší správny súd, ako aj správny súd a žalovaný v konaní mali preskúmať konanie č. X-101/2015-Kol., resp. či sťažovateľka ako vlastníčka dala súhlas na neoprávnené odňatie jej vlastníckeho práva k pozemku, parc. č. [REDACTED] k. ú. [REDACTED] cez opravu chyby v konaní a či rozsudok z 26. februára 2013 určoval vlastnícke právo k tomuto pozemku v prospech mesta Košice, a preto je predčasný, zjavne neodôvodnený a arbitrárny záver NSS, že otázka namietaných chýb rozsudku o určení vlastníckeho práva z roku 2013 nekorelujúcich so stavom údajov v katastri bola právoplatne vyriešená v roku 2015 v konaní o oprave chyby. Keďže sťažovateľka do dnešného dňa nedala súhlas na odňatie vlastníckeho práva cez konanie č. X-101/2015-Kol a týmto konaním nebolo možné naprávať záznam verejnej listiny (rozsudku z 26. februára 2013), na čo mal NSS poukázať, nemožno zastávať názor, že sťažovateľka nie je vlastníkom pozemku, parc. č. [REDACTED] k. ú. [REDACTED] a preto mal NSS poskytnúť ochranu jej vlastníckemu právu. Sťažovateľka je toho názoru, že sú dané podmienky na opravu chyby v katastrálnom operáte.

23. V nadväznosti na uvedené poukazuje na svoju argumentáciu z kasačnej sťažnosti, podľa ktorej iba výrok (nie odôvodnenie) rozsudku je podkladom na zápis vlastníckeho práva v prospech mesta Košice, pričom z výroku rozsudku vyplýva, že zápis sa má týkať [REDACTED], a nie [REDACTED]. Výrok rozsudku korešponduje s jeho vyhlásením 26. februára 2013. Podľa sťažovateľky ide o podstatnú námietku, na ktorú nedostala odpoveď. Zo strany Okresného úradu Košice, katastrálneho odboru išlo o arbitrárnosť, keď smerodajný a záväzný bol údaj z výroku rozsudku, na čo NSS svojvoľne neprihliadol. Z rozsudku o určení vlastníckeho práva tiež nie je zrejmé, či sa týka registra C alebo E. Ani k tejto námietke NSS nedal odpoveď.

24. K námietke týkajúcej sa neoprávneného zápisu vlastníctva mesta Košice k pozemku parc. č. [REDACTED] k. ú. [REDACTED] NSS neprihliadol, ústavne konformným spôsobom sa nevyjadril, v dôsledku čoho napadnuté rozhodnutie nie je riadne odôvodnené, je arbitrárne a porušilo právo sťažovateľky na spravodlivé súdne konanie a jej vlastnícke právo k pozemkom. Správny orgán je pritom povinný chybu (ktorú navyše sám spôsobil) aj bez návrhu kedykoľvek opraviť. Sťažovateľka argumentuje, že NSS napadnutým rozhodnutím chráni nevlastníka nehnuteľnosti, z ktorého štátne orgány nespravodlivým procesom vytvorili nového vlastníka, hoci ESLP uznal účinný prevod na sťažovateľku v roku 2004.

25. Tvrdenie správnych orgánov, že údaje na nehnuteľnostiach už boli dotknuté zápisom stavby elektrických tratí UČS 08 a 09 (Z-8657/18), v dôsledku čoho došlo k zmene v parcelných číslach, výmerách a druhoch pozemkov, má *ipso facto* vylučovať vykonanie opravy podľa § 59 ods. 2 písm. a) katastrálneho zákona, sťažovateľka považuje za nesprávne, čo podľa nej potvrdil aj žalovaný v napadnutom rozhodnutí, v ktorom uviedol, že táto zmena v evidencii dotknutých nehnuteľností neznamená zmenu skutkového stavu v predmetnej veci, ale iba zmenu v identifikácii predmetu konania. Sťažovateľka poukazuje na § 120 Občianskeho zákonníka, keď uvádza, že stavba nie je súčasťou pozemku a ani zmena nemôže viesť k záveru o nemožnosti vykonania opravy chyby v katastrálnom operáte. K tejto námietke sa NSS nevyjadril.

26. Sťažovateľka predstavuje svoju argumentáciu z kasačnej sťažnosti týkajúcu sa zápisu vlastníckeho práva v prospech mesta Košice vo vzťahu k parcele č. [REDACTED] (ostatné plochy vo výmere 824 m²), hoci bola v rozsudku sp. zn. 18C/154/2012 iná výmera parcely č. [REDACTED] a tento rozsudok sa netýkal parcely č. [REDACTED]. V tomto aspekte vzhliada arbitrárnosť a nespravodlivosť rozhodovania prvostupňového orgánu a žalovaného, na čo mali správny súd a NSS prihliadnuť.

Ďalšou argumentáciou v kasačnej sťažnosti bola námietka, že prvostupňovému správne mu orgánu nič nebránilo zrušiť nové výmery pozemkov zapísaných v prospech mesta Košice na [REDACTED] (k. ú. [REDACTED] register „C“) pričlenené v súvislosti s geometrickým plánom č. 32/2018 a navrátiť výmery týchto parciel do pôvodného stavu ich pričlenením k parcelám č. [REDACTED] č. [REDACTED] č. [REDACTED], č. [REDACTED] a č. [REDACTED], ktoré sú v súčasnosti nedôvodne zapísané na [REDACTED] v prospech mesta Košice, v prospech sťažovateľky na list vlastníctva č. [REDACTED] zvlášť za okolností, keď ich vlastníkom je naďalej mesto Košice. Správny súd a NSS sa ani k tejto námietke sťažovateľky vzhľadom na svoj svojvoľný právny názor, ktorý zdieľali spolu so žalovaným, nedôvodne nevyjadrili.

27. Ďalšia časť sťažnostnej argumentácie sa týka svojvoľného pohľadu NSS na rozsudok ESLP. Sťažovateľka v kasačnej sťažnosti a v správnej žalobe uviedla, že nesúhlasí s názorom prvostupňového správneho orgánu, s ktorým sa stotožnil aj správny súd, že „*nepovažuje za potrebné vo vedenom konaní o oprave chyby skúmať a vyjadrovať sa k už skôr vydaným rozhodnutiam súdov vo veci určenia vlastníckeho práva k dotknutým nehnuteľnostiam, resp. k rozhodnutiu ESLP*“. Podľa sťažovateľky ide o verejné listiny, ktoré riešia vlastnícke právo k pozemkom a ktoré mal vziať do úvahy pri rozhodovaní prvostupňový správny orgán, ako aj správny súd a NSS, a nie sú len skutočnosťou, ktorú by mal posudzovať iba súd v ďalšom konaní o určenie vlastníckeho práva.

28. Sťažovateľka ďalej namieta, že názor žalovaného týkajúci sa prekážky právoplatne rozhodnutej veci, ku ktorému sa sťažovateľka nemala možnosť vyjadriť, keďže ho neprezentoval prvostupňový, ale až odvolací orgán, a nesprávne sa s ním stotožnil aj NSS, mal mať za následok zastavenie konania podľa § 30 ods. 1 písm. i) správneho poriadku. Z napadnutého rozhodnutia žalovaného, NSS a ani správneho súdu nie je podľa názoru sťažovateľky zrejmé, vo vzťahu ku ktorým nehnuteľnostiam má rozhodnutie Okresného úradu Košice, katastrálneho odboru č. X/101/2015-Kol predstavovať prekážku právoplatne rozhodnutej veci, čím sú tieto rozhodnutia zjavne neodôvodnené a arbitrárne.

29. Sťažovateľka poukazuje na svoj návrh na znalecké dokazovanie vznesený v správnom konaní, ktoré nemalo za cieľ narúšať charakter konania o oprave chyby, ale bolo navrhnuté na účel vyhotovenia geometrického plánu s určením zostávajúcich častí výmer, ktoré boli odňaté z parciel č. [REDACTED] hoci podľa sťažovateľky to vie správny orgán zistiť aj bez znaleckého dokazovania. K návrhu sťažovateľky sa žalovaný ani nevyjadril, preto je jeho rozhodnutie nepreskúmateľné. Sťažovateľka dôvodí, že ani k tejto námietke sa správny súd a NSS vôbec nedôvodne nevyjadrili, čím napadnutý rozsudok NSS nie je riadne odôvodnený a porušil právo sťažovateľky na spravodlivé súdne konanie.

30. V ďalšej časti vyčíta sťažovateľka absenciu odôvodnenia k námietke, že rozsudok Okresného súdu Košice II v spojení odvolacím rozsudkom (o zamietnutí žaloby Mesta Košice) predstavujú v zmysle rozsudku ESLP prekážku *res iudicata*, a rozsudok ESLP a rozsudok o povolení obnovy konania v spojení s odvolacím rozhodnutím preukazujú, že obsah verejnej listiny (rozsudku sp. zn. 18C/154/2012) bol nesprávne a nedôvodne premietnutý do súboru popisných informácií katastra nehnuteľností.

31. Sťažovateľka je toho názoru, že správny orgán jej mal navrátiť vlastnícke právo k nehnuteľnostiam v katastrálnom území [REDACTED], pôvodne zapísaným na liste vlastníctva

č. [REDACTED] v prospech sťažovateľky, a to k pozemkom parcely registra „C“ parc. č. [REDACTED], druh pozemku ostatné plochy, vo výmere 9056 m², parc. č. [REDACTED] druh pozemku ostatné plochy, vo výmere 5687 m², parc. č. [REDACTED] druh pozemku ostatné plochy vo výmere 5118 m², parc. č. [REDACTED] druh pozemku ostatné plochy vo výmere 1820 m², parc. č. [REDACTED] druh pozemku ostatné plochy vo výmere 133 m², par. č. [REDACTED] druh pozemku ostatné plochy vo výmere 2201 m² a parc. č. [REDACTED] druh pozemku ostatné plochy vo výmere 824 m².

32. Sťažovateľka poukazuje na body 9, 10, 49 67, 72, 74, 77 rozsudku EŠLP, ktorý je podľa jej názoru záväzný aj pre správne orgány a správny súd. Vyčíta správnym orgánom, správne mu súdu a NSS, že neprihliadli a nevyjadrili sa k tomu, že EŠLP poukázal aj na právoplatné opatrenie Krajského súdu v Košiciach z 9. júla 2004, ktoré do dnešného dňa nebolo žiadnym opravným prostriedkom zrušené, ako aj na registráciu a účinný prevod vlastníckeho práva na sťažovateľku 28. júla 2004, preto je dôvod zapísať ju na list vlastníctva č. [REDACTED] pre k. ú. [REDACTED] a obnoviť stav, aký bol pred zápisom vlastníckeho práva k pozemkom v prospech mesta Košice pod č. Z-516/2015 a pred konaním č. X-101/2015- Kol.

33. V závere sťažovateľka vyjadruje presvedčenie, že NSS (rovnako ako správny súd, žalovaný a Okresný úrad Košice, katastrálny odbor) konali v rozpore so zákonom, ústavou, dohovorom a dodatkovým protokolom, pričom nerešpektovali rozsudok EŠLP.

III.

Predbežné prerokovanie ústavnej sťažnosti

34. Podstata ústavnej sťažnosti sťažovateľky smeruje k porušeniu práva na spravodlivý proces a práva vlastníť majetok a na ochranu majetku rozsudkom najvyššieho správneho súdu o zamietnutí kasačnej sťažnosti sťažovateľky.

35. Ústavný súd ústavnú sťažnosť sťažovateľky predbežne prerokoval na neverejnom zasadnutí senátu ústavného súdu podľa § 56 ods. 1 zákona č. 314/2018 Z. z. o Ústavnom súde Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) a zisťoval, či ústavná sťažnosť obsahuje všeobecné náležitosti podania (§ 39 zákona o ústavnom súde), všeobecné náležitosti návrhu na začatie konania (§ 43 zákona o ústavnom súde), osobitné náležitosti ústavnej sťažnosti (§ 123, § 124 a § 132 ods. 1 a 2 zákona o ústavnom súde) a či nie sú dané dôvody na jej odmietnutie podľa § 56 ods. 2 zákona o ústavnom súde.

36. Ústavná sťažnosť sťažovateľky je prevažne vyjadrením nesúhlasu s posúdením jej podania adresovaného Okresnému úradu Košice, katastrálnemu odboru, a na to nadväzujúceho odvolania, správnej žaloby a nakoniec kasačnej sťažnosti. Sťažovateľka sa nestotožňuje so skutkovým a právnym posúdením správnych orgánov, správneho súdu a NSS, osobitne atakuje odôvodnenie napadnutého rozsudku, čo možno považovať za jadro jej rozsiahlej sťažnostnej argumentácie. Sťažnostnú argumentáciu sťažovateľky možno po dôkladnom navnímaní obsahu ústavnej sťažnosti rozčleniť do niekoľkých línií:

- i) ako najzásadnejšia a viacnásobne artikulovaná námietka sa javí námietka týkajúca sa vo svojej podstate posúdenia právnych následkov právoplatného povolenia obnovy konania na rozhodnutie o určení vlastníckeho práva napádaného žalobou na obnovu konania, kde sťažovateľka zastáva názor o potrebe „prinavrátania“ jej vlastníckeho práva v evidencii katastra

nehnutelností, dôvodiac vplyvom rozhodnutia o povolení obnovy konania na právoplatnosť a vykonateľnosť napádaného rozsudku, v dôsledku čoho rozsudok o určení vlastníckeho práva podľa jej názoru prestáva byť zápisu schopnou listinou,

ii) sťažovateľka namieta prístup k posúdeniu prekážky rozhodnutej veci vo vzťahu k ňou tvrdenému nesprávnemu zápisu v katastri nehnuteľností na základe rozsudku o určení vlastníckeho práva (ktorý vychádzal z nesprávnych údajov), k čomu formuluje požiadavku na opravu zápisu, argumentujúc povinnosťou správnych orgánov *ex officio* zrealizovať opravu chýb v katastrálnom operáte, osobitne prihládajúc na verejné listiny (rozhodnutia ESLP, o povolení obnovy konania), zároveň vyjadruje presvedčenie, že rozsudok o určení vlastníckeho práva nebol zápisu schopnou listinou,

iii) v prístupe k rozhodnutiu ESLP vyčíta konajúcim orgánom a súdom najmä ignorovanie názoru ESLP o právoplatne skončenom konaní medzi mestom Košice a sťažovateľkou, zakladajúcim prekážku *res iudicata* (po právoplatnom zamietnutí žaloby mesta Košice, ktoré rozhodnutia boli na základe mimoriadneho dovolania zrušené).

37. Ústavný súd zdôrazňuje, že vzhľadom na princíp subsidiarity nie je vo veciach patriacich do právomoci všeobecných súdov zásadne oprávnený preskúmať a posudzovať právne názory všeobecného súdu, ktoré ho pri výklade a uplatňovaní zákonov viedli k rozhodnutiu vo veci samej, ani preskúmať, či v konaní pred všeobecnými súdmi bol alebo nebol náležité zistený skutkový stav, a aké skutkové a právne závery zo skutkového stavu všeobecný súd vyvodil. Úloha ústavného súdu sa obmedzuje na kontrolu zlučiteľnosti účinkov takejto interpretácie a aplikácie s ústavou, prípadne medzinárodnými zmluvami o ľudských právach a základných slobodách. Skutkové a právne závery všeobecného súdu tak môžu byť predmetom kontroly zo strany ústavného súdu len vtedy, ak by vyведенé závery boli zjavne neodôvodnené alebo arbitrárne, a tak z ústavného hľadiska neospravedliteľné a neudržateľné, a zároveň by mali za následok porušenie základného práva alebo slobody (m. m. I. ÚS 4/00, I. ÚS 17/01, II. ÚS 67/04, III. ÚS 581/2015, I. ÚS 15/2025).

38. V zmysle uvedeného sa ústavný súd zameril na posúdenie otázky, či napadnuté rozhodnutie spĺňa požiadavky kladené na náležité odôvodnenie súdneho rozhodnutia, a to s ohľadom na limity ústavného prieskumu napadnutého rozhodnutia, a či aplikácia noriem najvyšším správnym súdom je z ústavného hľadiska udržateľná.

39. Zásadná časť argumentácie sťažovateľky sa týka námietok smerujúcich k vysloveniu porušenia základného práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 ústavy a práva na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru. Ústavný súd si pri výklade práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 ústavy osvojil judikatúru Európskeho súdu pre ľudské práva k čl. 6 ods. 1 dohovoru, pokiaľ ide o právo na spravodlivé súdne konanie, preto v obsahu týchto práv nemožno vidieť zásadnú odlišnosť (IV. ÚS 195/07).

40. V prvom rade sa ústavný súd zaoberal artikulovanou nesprávnosťou nahliadania na právne účinky právoplatného povolenia obnovy konania. Podľa § 415 ods. 1 CSP právoplatnosťou rozsudku o povolení obnovy konania sa odkladá vykonateľnosť napadnutého rozhodnutia. Podľa § 415 ods. 2 CSP ak nejde o rozhodnutie, ktoré ukladá povinnosť plniť, právoplatnosťou rozsudku o povolení obnovy konania sa odkladá právoplatnosť napadnutého rozhodnutia. Rozsudok o určení vlastníckeho práva nie je rozhodnutím, ktorým sa ukladá povinnosť plniť, preto právnym účinkom nadobudnutia právoplatnosti rozsudku o povolení obnovy konania je odloženie právoplatnosti

rozsudku o určení vlastníckeho práva. Právoplatnosť znamená záväznosť a zásadnú nezmeniteľnosť súdneho rozhodnutia a nadobudnutím tejto vlastnosti súdneho rozhodnutia možno medzi stranami konštatovať právoplatné ukončenie sporu a založenie prekážky *res iudicata*. Tento pilier právnej istoty sporových strán je prelomiteľný len výnimočne, napríklad úspešným uplatnením mimoriadnych opravných prostriedkov, v tomto prípade žaloby na obnovu konania. O „definitívnom“ úspechu žalobcu (procesná pozícia v konaní o žalobe na obnovu konania) však možno hovoriť až po tom, čo konajúci súd v štádiu po povolení obnovy konania (*iudicium rescissorium*) právoplatne zmení napádané rozhodnutie, čím ho v plnom rozsahu nahradí. Vo vzťahu k napádanému rozhodnutiu možno hovoriť o účinku znamenajúcom jeho zánik nahradením novým (zmenovým) rozhodnutím. A hoci možno za primárny úspech žalobcu považovať aj samotné povolenie obnovy konania, jej zákonným následkom nie je zrušenie či zánik právoplatného rozsudku o určení vlastníckeho práva, ale „len“ dočasné (zatial) alebo trvalé (v závislosti od výsledku obnoveného konania) odloženie vlastnosti právoplatnosti rozsudku. Zároveň je potrebné zdôrazniť, že povolením obnovy konania sa neprejudikuje meritórny výsledok obnoveného konania a otázka určenia vlastníckeho práva je otázkou, na ktorej vyriešenie má právomoc civilný súd v obnovenom konaní. Účinok prinavrátenia vlastníckych práv preto nemožno priznať ani rozhodnutiu ESLP (nemalo za následok kasáciu rozhodnutia najvyššieho súdu) a povinnosť katastra „prinavrátiť“ vlastnícke právo sťažovateľke nemožno vyvodiť ani z ňou poukazaného § 36a katastrálneho zákona. Osobitne § 36a ods. 5 katastrálneho zákona („*ustanovenia odsekov 2 až 4 sa primerane použijú aj na zápis súdneho rozhodnutia, ktorým bolo na základe mimoriadneho opravného prostriedku alebo na základe sťažnosti podľa osobitného predpisu zrušené súdne rozhodnutie, na základe ktorého bol vykonaný záznam v katastri*“) viaže povinnosť katastra až na zrušenie súdneho rozhodnutia na základe mimoriadneho opravného prostriedku. Nemožno preto prisvedčiť sťažovateľke, že na podklade rozsudku o povolení obnovy konania mali konajúce správne orgány zrealizovať obnovu zápisu vlastníckych vzťahov pred rozhodnutím o určení vlastníckeho práva, a tým prinavrátiť sťažovateľke vlastnícke právo. Ústavný súd zároveň konštatuje, že k tomuto aspektu sťažovateľkiných námietok poskytol tak správny súd, ako aj najvyšší správny súd riadne, konzistentné a presvedčivé odôvodnenie. Pre úplnosť ústavný súd poukazuje na inštitút poznámky v zmysle katastrálneho zákona, ktorý slúži na informovanie o prebiehajúcom obnovenom konaní, vyvažujúc tak oslabený princíp materiálnej publicity verejného katastra nehnuteľností.

41. V ďalšom sa ústavný súd zaoberal ďalšími vytýkanými nedostatkami týkajúcimi sa odôvodnenia rozhodnutia najvyššieho správneho súdu. V zmysle čl. 46 ods. 1 ústavy a čl. 6 ods. 1 dohovoru má účastník súdneho konania právo na také odôvodnenie súdneho rozhodnutia, v ktorom sa súd jasným, právne korektným a zrozumiteľným spôsobom vysporiada so všetkými skutkovými a právnymi skutočnosťami a dôkazmi, ktoré sú na rozhodnutie vo veci podstatné a právne významné, a teda na také rozhodnutie, ktoré nie je zjavne neodôvodnené ani arbitrárne.

42. Ústavný súd stabilne judikuje, že odôvodnenie súdneho rozhodnutia nemá a ani nemusí odpovedať na každú námietku alebo argument sťažovateľa, ale iba na tie, ktoré majú podstatný význam pre rozhodnutie, zostali sporné alebo sú nevyhnutné na doplnenie dôvodov rozhodnutia, ktoré sa v rámci konania o opravnom prostriedku preskúmavalo (napr. IV. ÚS 350/2014, IV. ÚS 4/2013, IV. ÚS 124/2011).

43. Najvyšší správny súd a rovnako aj správny súd poskytli sťažovateľke dostatočné odôvodnenie k ňou produkovaným námietkam. Sťažovateľka dostala komplexné vyjadrenie k inštitútu opravy chyby v katastrálnom operáte, ktorému síce nebolo vyhovené, zároveň však konajúce súdy poukázali na nesorový charakter inštitútu opravy chyby v katastrálnom operáte a správne zdôraznili, že otázka vlastníckych práv je otázkou sporového konania pred všeobecnými súdmi. Konajúcim súdom nemožno vytknúť ani prístup k posúdeniu prekážky *res iudicata* pri rozhodovaní o oprave chyby, ktorá bola právoplatne vyriešená v roku 2015, ak obsah vtedy namietaných chýb rozsudku o určení vlastníckeho práva bol totožný ako vo veci aktuálne namietaného konania správnych orgánov. Rovnako sťažovateľka dostala vysvetlenie, prečo správny orgán nevyhodnotil jej podanie ako podnet na vykonanie záznamu, ako aj na spôsob rozhodovania prvostupňového a odvolacieho orgánu vzhľadom na princíp jednotnosti konania, zákonný rámec rozhodovania, ako aj odkazom na rozhodnutie najvyššieho správneho súdu sp. zn. 4SŽk/37/2019. Ako ústavne akceptovateľné je potrebné vyhodnotiť aj odôvodnenie NSS k argumentácii sťažovateľky týkajúcej sa ňou tvrdenej straty záväznosti rozsudku o určení vlastníckeho práva mesta Košice, ktorý v čase zápisu vlastníckeho práva bol listinou spôsobilou na zápis vlastníckeho práva, pričom povolenie obnovy konaní nespôsobilo vznik, zmenu ani zánik vlastníckych práv. Potrebu zmeny zápisu vlastníckych práv v katastri nehnuteľností je spôsobilé vyvolať až zmenové rozhodnutie v obnovenom konaní. Rovnako obstojí argumentácia NSS k povahe rozhodnutia ESLP a jeho dôsledkom pre prejednávanú záležitosť sťažovateľky (bod 41 napádaného rozsudku), ktoré samo osebe nespôsobilo potrebu zapísania sťažovateľky do evidencie katastra nehnuteľností ako vlastníčky (keďže rozsudok o určení vlastníckeho práva mesta Košice nebol zrušený ani zmenený) a v tomto kontexte NSS poukazuje na inštitút poznámky o prebiehajúcim súdnom konaní.

44. Ústavný súd, sumarizujúc už uvedené, dospel k záveru, že odôvodnenie napadnutého rozhodnutia nevykazuje známky arbitrárnosti, neudržateľnosti či nepreskúmateľnosti a obstojí ako ústavne udržateľné. Ústavnú sťažnosť sťažovateľky preto podľa § 56 ods. 2 písm. g) zákona o ústavnom súde odmietol ako zjavne neopodstatnenú.

45. K namietanému porušeniu základných práv podľa čl. 20 ústavy a čl. 1 dodatkového protokolu ústavný súd konštatuje, že ich porušenie sťažovateľka namieta v príčinnej súvislosti s tvrdým porušením základného práva podľa čl. 46 ods. 1 ústavy. Keďže ústavný súd dospel k záveru, že napadnutým rozsudkom nedošlo k porušeniu základného práva sťažovateľky podľa čl. 46 ods. 1 ústavy, v okolnostiach posudzovanej veci nemohlo dôjsť ani k porušeniu uvedených základných práv. Preto aj túto časť ústavnej sťažnosti odmietol podľa § 56 ods. 2 písm. g) zákona o ústavnom súde ako zjavne neopodstatnenú.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu ústavného súdu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 25. februára 2026

Peter Molnár
predseda senátu